

Warszawa, dnia 2 marca 2018 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o kierujących pojazdami

(druk nr 743)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami stanowi wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 czerwca 2016 r. (sygn. akt K 37/13) stwierdzającego niezgodność art. 53 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 54 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami z Konstytucją RP i Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzoną w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.

Trybunał orzekł, że przepisy te w zakresie, w jakim nie przewidują udzielenia przez władze publiczne efektywnej pomocy osobie niepełnosprawnej wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia, w zapewnieniu pojazdu na potrzeby praktycznej części egzaminu państwowego na prawo jazdy kategorii B, są niezgodne z art. 69 Konstytucji RP oraz art. 20 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania motorowerem lub pojazdami silnikowymi podlega sprawdzeniu kwalifikacji w formie egzaminu państwowego. Praktyczna część egzaminu jest prowadzona pojazdem pozostającym w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego (art. 53 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami). Jednakże, jak stanowi zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny art. 53 ust. 4 pkt 1, powyższego przepisu nie stosuje się m.in. do pojazdów o których mowa w art. 54 ust. 5, czyli w przypadku osoby niepełnosprawnej wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia, jeżeli egzamin jest przeprowadzany pojazdem tej osoby.

Egzamin państwowy jest przeprowadzany za opłatą, wynoszącą za część praktyczną egzaminu dla prawa jazdy kategorii B, 140 zł. W stosunku do osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenie lekarskie z adnotacją, że mogą prowadzić pojazd silnikowy po przystosowaniu go do rodzaju schorzenia, w przypadku gdy jazda egzaminacyjna odbywa się

pojazdem tych osób, opłatę zmniejsza się o 50%.

Trybunał Konstytucyjny uznał, że pomoc państwa osobom niepełnosprawnym, sprowadzająca się do ulgi w opłacie „jest tak dalece niewystarczająca, że de facto pozorna”.

Realizując wytyczne Trybunału, zaproponowano całkowite zniesienie opłaty w stosunku do osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenie lekarskie z adnotacją, że mogą prowadzić pojazd silnikowy po przystosowaniu go do rodzaju schorzenia, w przypadku gdy jazda egzaminacyjna odbywa się pojazdem tych osób.

Ponadto, ustawa nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek wyznaczenia, spośród jednostek organizacyjnych jemu podległych lub przez niego nadzorowanych, podmiotu, który będzie prowadził internetową bazę informacji o pojazdach odpowiednio przystosowanych do rodzaju niepełnosprawności. W bazie tej wskazany będzie ośrodek szkolenia kierowców, w dyspozycji którego znajduje się dany pojazd.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 59. posiedzeniu w dniu 28 lutego br. pochodziła z przedłożenia senackiego (druk sejmowy nr 1714, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 29 czerwca 2017 r.). Projekt ustawy skierowany został do I czytania w Komisji Infrastruktury.

Posłowie odrzucili zgłoszoną w II czytaniu poprawkę polegającą na tym, aby to minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wyznaczał podmiot prowadzący internetową bazę informacji o pojazdach odpowiednio przystosowanych do rodzaju niepełnosprawności

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Maciej Telec

Główny legislator